

A hat tyúk

Hódolat La Fontaine-nek

*Tollát mésszel bekente hat tyúk,
és azt képzelték: ők a hattyúk,
s hattyúdaluk elzengni bátran
beugrottak a tóba hárman,
de nem mondbatták azt se: kot,
s a vízbe fulladtak legott.
A másik három kinn a parton
csak ennyit mondott erre: „Pardon!
Mély itt a víz, nem is magos,
inkább leszek kendermagos,
reumás lesz a térgye, szárnya,
akinek büdös már a trágya.
Hattyúvá nem vágyunk mi válni,
jobb lesz az ólban kotkodálni.”*

LA FONTAINE

A kakas és a róka

*Fönn virrasztott a kakas egy nagy fán.
Fut a róka, csillog szeme sandán.
A fa alatt megáll a baraszton.
Fölkiabál mézesmázos bangon:*

*„Jó hírt hozok, zeng tőle az erdő!
Örülök, hogy én vagyok az első,
aki veled tudatbatja: végre
kitört egész földünkön a béke!*

*Vadász többé nem nyilaz a vadra,
a baromfit róka be nem kapja,
a rókát sem úzi a szelindek.
Ünnepeljük csókkal ezt a hírt meg!*

*Testvérekhez rokoni csók illik.”
„Ezt reméltem – szól a kakas – mindig.
Máris megyek, csupán arra várok,
míg ideér az a két agár ott.*

*Több testvérnek kedvesebb a csókja.”
„Nem érek rá; sajnós – szólt a róka. –
Meg kell a hírt másoknak is mondjam.”
S hanyatt-bomlok elmenekült onnan.*

(RÓNAY GYÖRGY feldolgozása)